

Hørings svar fra Tranbjerg Dagtilbud

På vegne af Tranbjerg Dagtilbuds personale sender lederteamet hermed et høringssvar angående "Analyse af bredere børnefællesskaber".

Generelt oplever vi i Tranbjerg Dagtilbud, at vi ikke kommer i mål med alle børn, der er i udsatte positioner - hverken børn eller arbejdsmiljøet har de bedste betingelser for at lykkes i det pædagogiske arbejde, som børn i udsatte positioner har brug for.

Vi har udsatte børn, som har vidtgående udfordringer og børn, som i perioder er udsatte.

Børn, som er periodevis udsatte, kan være børn som ikke nødvendigvis behøver at indgå i store udredninger og som netop skulle være periodevis udfordret. Men vi oplever, at ved mangel på kvalificeret, stabil og hurtig etableret indsats bliver perioderne længere end nødvendigt. Dette medfører et mindre godt børneliv og store mængder af ressourcer.

Børn med vidtgående udfordringer kan vi ikke rumme med de ressourcer, som vi har i vores normering og mangel på de timer, vi kan få tildelt centralt. Mangel på specialpladser til de børn, som har brug for dette tilbud, har store konsekvenser. Når børn venter op til et år på en specialplads, resulterer det i, at det enkelte barn ikke får det tilbud, som det er blevet vurderet til at skulle have. Endvidere udfordrer det hele børnegruppen, da personalet ikke har kvalificeringerne og ressourcerne til at give både det enkelte barn men også resten af børnegruppen et godt børnemiljø.

Alle børnene påvirker hinanden, og vi oplever en stor stigende grad af børn, der er periodevis udsatte, og at det påvirker børnefællesskabet i en negativ retning. Børnefællesskabet, som egentlig skulle være ressourcen både for de børn, som er periodevis udsatte, og børn, der har vidtgående udfordringer. Derfor er det en stor udfordring, som påvirker arbejdsmiljøet negativt, hvilket rekrutteringsudfordringerne udfordrer yderligere.

NEST: I Tranbjerg Dagtilbud arbejder vi med NEST i to afdelinger. Vi har desværre ikke haft mulighed for at få flere forløb. Vi støtter op omkring DTLAA's beskrivelse af NEST: *Nest møder dagtilbud vil medføre en generel kvalitetsforbedring, da alle medarbejderes vil få en kompetenceudvikling med henblik på at skabe læringsmiljøer, hvor alle børn kan trives og rummes. Børnesynet som ligger til grund for Nest, er sammenligneligt med det som er grundlaget i styrket læreplan, så vi tænker at Nest møder dagtilbud er oplagt at gå videre med.*

Erfaringerne i Tranbjerg Dagtilbud er dog, at NEST ikke er løsningen på alt, og at det kræver en stor indsats og kulturændring for alle afdelingerne, FØR det har en effekt hos børnene.

Det positive ved NEST er, at kompetenceudviklingen foregår i afdelingen med oplæg og med respons samt sparring på indsats ude fra. Dette giver et stort kompetenceløft for hele personalegruppen. Vi er ikke interesserede i at udvikle/uddanne flere vejledere – vi vil hellere have generel opkvalificering af alle medarbejdere. Etablering af NEST i afdelinger kunne udvides med at give kompetencer til, hvordan NEST skal ledes, justeres og fastholdes af den pædagogiske leder. Til sidst er NEST ikke svaret på at spare ressourcerne. Det kræver ressourcer, at det bliver etableret og vedligeholdes.

Decentralisering af vidtgående ressourcer: Vi tilslutter os DTLAA's kommentar: *Med forslaget kan vi frygte at der bliver en usynlighed ift hvor mange børn der reelt har brug for hjælp, samt at minimumsnormeringer udhules af, at vi ikke har mulighed for at søge ekstratimer, når vi har uddelt til dem der har behov. Vi er klar over at det er sådan det fungerer på skolerne, men vi har jo ikke en lov endnu som sikrer normeringerne som folkeskoleloven gør ift undervisningstimer pr klasse. Derfor kan vi være nødt til at tage fra normeringerne når pengene ikke rækker. Desuden tænker vi ikke at vi i dagtilbudsledelserne har de nødvendige faglige kompetencer ift at vurdere, hvilke*

børn har mere brug for støtteressourcer end andre, når vi skal ind og prioritere. Man flytter et potentielt slagsmål med forældre, pædagogiske ledere og medarbejdere ud til dagtilbudslederne, som vi synes man i forvaltningsregi i højere grad skal stå på mål for, så midlerne bør ligge centralt som de gør nu.

Dog kan det tage meget lang tid at udfylde alle ansøgningsskemaerne. Det er en udfordring at få ansat uddannet personale til opgaven omkring børn med vidtgående udfordringer, fordi det er tidsbegrænset og få timer om ugen.

PPR Specialpædagog fra PPR, som kommer ud og observerer/giver sparring ift. de børn, der periodevis er udsatte, er meget praksisnært og brugbart. Det tager for lang tid, før en psykolog kommer ud at observere de børn, som er i udsatte positioner. Vi oplever selv, at vi som ledelse og fagpersonale er så langt i erfaringen med børn, der er udsatte, at vi godt kan kende forskel på, hvilke børn en PPR-psykolog skal tilse, og hvilke børn en specialpædagog kan give sparring omkring. Dette oplever vi, at systemet ikke understøtter. Der skal være tillid til, at når vi kalder på PPR psykolog, så er det fordi, at der kan være mistanke om mulig diagnose, og når vi kalder på specialpædagoger, er det fordi, vi har behov for sparring til nye handlemuligheder. Lige nu bliver trivselssamtalerne mest anvendt til at få en henvisning til PPR-psykolog og forældresamarbejdet fremfor vejledning. Den vejledning, vi modtager, er ofte ikke muligt med de fysiske rammer og de ressourcer, som vi har.

Vi oplever stor glæde og effektivitet ved anvendelse af Tværfaglig enhed, ligeledes er det let at få adgang til fys m.m. Hvorimod PPR er lidt mere tungt system at komme igennem hos grundet lange sagsge og overbelastning.

Faste tværfaglige teams og professionelle tovholdere for forældre: Vi ser dette som et godt forslag, da vi vurderer, at det vil aflaste de pædagogiske ledere i at være tovholder for indsats i afdeling, med forvaltningen og forældrene. Barnets trivsel og udvikling er afhængig af, at indsatserne kommer i gang, justeret og fulgt op på, særligt også i hjemmet. Pædagogiske ledere har ikke ressourcerne til at kunne varetage denne opgave ordentlig, hvilket forlænger processer og kan medføre en forringelse af indsats, hjælp til barnet fra PPR, sårbart forældresamarbejde og dårligt arbejdsmiljø. Dette kunne erstatte trivselssamtalerne.

Opsummering:

- Etablering af NEST for hele personalegruppen med en opmærksomhed på udvikling af ledelseskompetencer i forhold til vedligeholdelse af NEST.
- Faste tværfaglige teams, som kan understøtte processen, så pæd. Leder kan lede pædagogikken i afdelingen og ikke skal være tovholder for både forvaltningens indsatser og forældre.
- Bedre arbejdsvilkår for samarbejde med PPR: Hurtigere hjælp fra PPR psykolog og flere specialpædagoger, der kan komme med kort varsel.
- Fastholdelse af Tværfaglig enhed.